चास्तु। इदञ्च वेद्यामास्तीर्णं बर्हिः अन्या बर्हींषि इतरयजमानसम्बन्धीनि बर्हींषि अतिक्रामतु, इमं चास्मदीयं यज्ञं विश्वेदेवा अवन्तु रक्षन्तु। एते ऋचौ दिवः श्येनिनामकास्विष्टिषु यज्ञाय चरुमित्यस्य याज्यानुवाक्ये॥

तृतीयामाह। "भग एव भगवाँ अस्तु देवाः। तेन वयं भगवन्तः स्याम [१]। तं त्वा भग सर्व्व इज्जोहवीमि। स नो भग पुर एता भवेह" इति। हे देवा यो भगाख्यो देवः स एव भगवान् सौभाग्यवानस्तु, तेन देवेन वयं सर्व्वे भगवन्तः सौभाग्ययुक्ताः स्याम। हे भग तादृशं त्वां सर्व्व इत् सर्व्व एव जोहवीमि आह्वयामीत्यर्थः। हे भगदेव इह कर्म्मणि नोऽस्माकं पुर एता पुरतो गन्ता भव॥

अथ चतुर्थीमाह। "भग प्रणेतर्भग सत्यराधः। भगेमां धियमुदवददन्नः। भग प्रणो जनयो गोभिरश्वैः। भग प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम" इति। हे प्रणेतः प्रकर्षेण नेतुं कुशल हे भगदेव अस्मान् कर्म्मणि प्रणयेति शेषः। हे सत्यराधः सत्यधन भगदेव अस्मभ्यं धनं देहीति शेषः। हे भग नः अस्मभ्यं इमां धियं ददतु कर्म्मानुष्ठानबुद्धिं प्रयच्छन् उदवदुत्कर्षेण रक्षन्। हे भगदेव नः अस्मान् गोभिरश्वैः प्रजनय तद्युक्तान् कुर्व्वित्यर्थः। हे भग त्वत्प्रसादात् वयं नृभिः पुत्रपौत्रादिभिः पुरुषैर्नृवन्तः पुरुषवन्तः स्याम। एतद्द्वयं भगाय चरुं वाताये गृह इत्यस्मिन् कर्म्मणि द्रष्टव्यम्॥

पञ्चमीमाह। "शश्वतीः समा उपयन्ति लोकाः। शश्वतीः